

[Hans Hansen (Rørby).]

samfund, og som giver sig udslag i, at man i virkeligheden trods alle fremskridt ikke er kommet så langt, at alle borgere er i stand til at skaffe sig tag over hovedet. Det er skralt med fremskridtet, når det er sådan.

Vi vil afvente resultatet af udvalgets arbejde og se, hvordan lovforslaget ser ud, når det kommer tilbage, og vi vil så være velvilligt indstillet overfor løsningen af dette vigtige spørgsmål.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbo): Jeg takker den ærede ordfører for mit parti for de bemærkninger, han fremsatte; jeg noterede mig, at det ærede medlem gerne ville drøfte spørgsmålet om de kontrolforanstaltninger, som er foreslået overfor det private byggeri. Med hensyn til dette spørgsmål som med hensyn til de øvrige spørgsmål, der er rejst af de ærede ordførere, vil jeg udtale, at jeg selvfølgelig er villig til at drøfte dem i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Elgaard kom med nogle polemiske bemærkninger, som jeg forsåvidt ikke behøvede at svare på, da de var rettet til mit partis finanslovsordfører og vedrørte tiden, forinden boligministeriet blev oprettet. Nu synes jeg ærlig talt, at det ærede medlem, som repræsenterer venstre, ikke har nogen anledning til at mindes den tid. Ganske vist påstod det ærede medlem, at det kaos, man kom ind i, skyldtes materiale mangelen, og det er forsåvidt også rigtigt, men man afpassede jo ikke byggeriet efter de forhåndenværende materialer, man satte ganske roligt så meget byggeri i gang, at ikke noget af det blev færdigt, og hvad førte det til? Det førte til sortbørslønninger, det førte til, at håndværksmestrene købte svendene fra hinanden, det førte til lange byggeperioder, helt op til det tredobbelte af, hvad der var det normale, og i det hele taget til en fordyrelse af byggeriet. Jeg vil ikke være selvbevidst, men jeg sætter roligt min administration af byggeriet op imod den, der fandt sted, inden boligministeriet blev oprettet, og derfor synes jeg, at det ærede medlem passende for sin egen skyld, for sit partis skyld og af hensyn til den regering, der sad forud for den nuværende, skulle lade hele dette spørgsmål ligge.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Elgaard, når han kritiserer, at der er et socialt islæt i dette lovforslag, at jeg er ikke enig med det ærede medlem i, at boligministeriet blot skal være et byggeriministerium, et rent teknisk ministerium. Jeg har opfattet boligministeriet således, at det i

virkeligheden på alle områder skulle bidrage til at skabe fyldestgørende rammer om et sundt og normalt familieliv og bidrage til, at man kunne komme de dårligst stillede til hjælp, som det jo altid, når der er mangler tilstede, går mest ud over. Jeg vil ærligt vedkende mig, at jeg stadigvæk mener, at boligministeriet må have denne sociale opgave, og jeg vil håbe på, at det ærede medlem hr. Elgaard vil bidrage sit til, at vi i fællesskab kan løse også de mere socialt betonede opgaver, som jeg synes det er naturligt at boligministeriet tager sig af. Det ærede medlem sagde, at det var en sammenblanding af ting, der ikke vedkom hinanden. Det er jeg ikke enig i, fordi jeg stadig mener, at det både er et ministerium, der skal udnytte de rent tekniske muligheder, men som sagt også skal bidrage til, at disse muligheder kommer de flest mulige og de dårligst stillede til gode.

Det ærede medlem var inde på, at jeg måtte kunne se, hvornår boligbehovet var dækket. Ja, det kommer an på, hvad man forstår ved boligbehovet. På et direkte spørgsmål forleden i radioen svarede jeg, at hvis vi i de kommende år kunne holde tempoet i det byggeri, vi nu er kommet ind i, ville vi antagelig om 3—4 eller 5 år kunne få dækket det mest nødvendige behov. Men dermed er spørgsmålet ikke løst. Jeg gør opmærksom på det, jeg sagde om reserven. Det er rigtigt, at vi på en eller anden måde må søge at fremskaffe en reserve, bl. a. med henblik på den sanering, der skal finde sted. Saneringsspørgsmålet trænger sig i høj grad på, det ligger kun stille, fordi det i øjeblikket ikke er muligt at klare det problem; men også her er vi opmærksomme og har nedsat en kommission, som skal se på hele det spørgsmål, og som forhåbentlig til sin tid kan bidrage til, at vi kan komme igennem hele det sanerings-spørgsmål, som ikke alene i København, men også i flere af de ældre provinsbyer trænger sig på.

Det ærede medlem spurgte, om vi ikke kunne vende tilbage til det private byggeri. Jeg ved ikke, hvorfor man har så meget imod det sociale byggeri, det almennyttige byggeri, som efter min mening i virkeligheden har løst en meget stor opgave, og hvis funktioner hviler på den lov, som de fire gamle partier var enige om i 1946. Det er ikke langt fra, at oppositionen har villet skyde mig i skoene, at jeg — det sagde den ærede ordfører også — så ondt til det private byggeri, at jeg med andre ord, som det blev sagt, ville socialisere over det almennyttige byggeri. Det er ikke rigtigt.